

بسم الله الرحمن الرحيم

خطبه‌ی عید فطر

۹ شهریور ۹۰

حمد و ستایش از آن خداوندی که در عینِ نهان بودن آشکار است و در عین آشکاری نهان؛ در عین دوری نزدیک است و در عین عذاب بخشنده؛ در عین عظمت مونس است و در عین قدرت صابر و در عین آگاهی پوشاننده. نیست معبودی غیر از خداوندِ حکیم که بار الها شکر و سپاس مخصوص توست.

در ماهی که گذشت، سفره‌ی احسانت را گستردی و روزها و شب‌های آن را مبارک گردانیدی و فضل و کرم و مهربانی‌ات را افضل‌تر از دیگر ماه‌ها فرمودی پس ببخش بر ما کمی عبادت و اطاعتمان را در آن؛ قبول کن روزه و مناجاتمان را و در عهد و پیمان‌هایی که با تو بستیم پایداری‌مان عطا فرما و مبارک گردان آنچه برایمان از حسنات در این ماه نوشته شد و پاک گردان از آنچه از سیئات بر ما نوشته شد که به‌راستی تویی واسع رحمت، پس در این عید مبارک ببخشا بر ما گشایش، آسایش، آرامش، تندرستی، فروتنی، سپاسگزاری، پرهیزکاری، شکیبایی و راست‌گویی را تا در پیشگاهت در دنیا و آخرت سربلند و سرافراز باشیم همچنان که سرور عالمیان حضرت زهرا (س) فرمودند: که برکات الهی در ساعاتی است که چونان گنجینه‌ای، جان‌ها را در احاطه‌ی خود می‌گیرد تا دقیقه‌ها در مخزنِ اسرار، متصل شود آنگاه منادی ندا دهد: ای بندگان برخیزید که محشرِ عشق آغاز گردید، جسمتان را در گورِ نفس خوابانید تا جانی زنده شود که طعامش، انواری است که صندوقچه‌ی جان را می‌گشاید و حدیثِ جانش را تلاوت می‌کند، با اشتیاق به خطوطش می‌نگرد تا رمزِ قفل را بیابد آنگاه در قفل جانش بچرخاند تا خزائنِ جانش استخراج شود، با ثروتش ماهی را به پایان برساند که نامش، رمزِ جان است.

پس خواهران و برادران که در این کویِ عشق و در این روز مبارک حضور دارید بیایید تا نفس‌هایِ خود را کشته و مدفون کنیم تا عشقِ خداوندی که در صندوقچه‌ی جانمان

به ودیعه گذاشته شده بیرون آید تا به وسیله‌ی آن، در ملکوت سیر کنیم و با انوار الهی، روح و جانمان را تغذیه کنیم.

حال دست به دامانِ پرمهر و عطوفتِ مولایمان، منجیِ عالم بشریت، برپاکننده‌ی حق و جداکننده‌ی پاک و ناپاک، روزه‌دار حقیقی، حضرت اب‌الصالح المهدی (عج) می‌شویم تا ما را در این روز مبارک یاری فرمایند. با دلی پرسوز و چشمی اشک‌بار می‌گوییم: مولایمان، ما در مهمانیِ پروردگار عالم و بر سر سفره‌ی احسانش نشستیم؛ شب‌ها و روزهای زیبا و پرفیض آن را گذرانیدیم ولی دل‌نگران و پریشان خاطر هستیم که آیا توانستیم از این خوانِ پر نعمت، دستِ پر بلند شویم یا نه. ای برات و نجاتِ ما، یاری‌مان کنید. شما که دعا‌های سحرهایتان عالم را روشن می‌کرد، نفس‌هایِ روزه‌دارتان، ذکر جلاله‌ی پروردگار می‌گفت، اولین لقمه‌ی افطارتان انوار الهی بود و مناجات شب‌های قدرت‌تان، هزار هزار ماه را معنا می‌کرد، یاری‌مان کنید و دعا کنید که عبادات ما در این ماه همان‌گونه‌ای که فرموده‌اید، منشأ شناختِ حق از باطل بوده و جانمان در پرورش وجودِ مقدستان، از باطلِ نفسِ شیطانی نجات یافته باشد و دست‌های ضعیفمان را با دستانِ پر قدرت خود بگیرید تا در راهِ حق قدم برداریم.

حال ضمن عرض تبریک و تهنیتِ این عید خدمت وجود مبارکتان، دست به دعا بر می‌داریم:

بار الها با گشودن پرده‌ی غیب، ما را از غیبِ جانمان، نجات عنایت بفرما تا همواره از کسانی باشیم که روزهای تو را در حقش بشناسیم و از باطلش بگریزیم.

بار الها قبول کن روزه‌هایمان را، عذرخواهی‌مان، توبه‌هایمان به درگاهت و مناجاتِ شب‌ها مخصوصاً شب‌های قدرمان را.

بار الها توفیق ده تا در شناخت و یاری امامان کوشا باشیم و رضایتِ خودت و سرورمان را عیدی ما قرار بده.

اللهم عجل لولیک الفرج